

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Mgr. L. Č.**, zast. Mgr. Jiřím Čížkem, advokátem se sídlem Dvořákova 44/38, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **obec Rybnice**, se sídlem Rybnice 105, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č. j. PK-ŽP/10409/23, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 11. 2024, č. j. 77 A 43/2023-58, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 11. 2024, č. j. 77 A 43/2023-58, a rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č. j. PK-ŽP/10409/23.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit **ve lhůtě tří dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Obecní úřad Rybnice uložil žalobci podle § 3 odst. 8 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), připojit jím vlastněnou stavbu na veřejnou kanalizaci do 12 měsíců. Žalovaný na základě žalobcova odvolání změnil rozhodnutí obecního úřadu tak, že lhůtu pro připojení stavby prodloužil na 24 měsíců. Ve zbytku odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil u Krajského soudu v Plzni, který žalobu zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu žalobce (stěžovatel) podal kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že lhůta pro připojení stavby podle rozhodnutí žalovaného uplyne dne 10. 7. 2025. Stěžovateli tedy nezbývá než v cca pěti měsících uloženou povinnost splnit, jinak se vystavuje riziku nařízení exekuce. Řízení o kasační stížnosti přitom může trvat déle. I kdyby Nejvyšší správní soud (NSS) nakonec

kasační stížnosti vyhověl a napadená rozhodnutí zrušil, takové rozhodnutí by fakticky bylo pro stěžovatele bezcenné, neboť újma v podobě prostředků vynaložených na připojení stavby na veřejnou kanalizaci by byla v zásadě nevratná. Stěžovatel by se mohl pouze domáhat náhrady škody způsobené nezákonným rozhodnutím; takový postup však ve srovnání s přiznáním odkladného účinku považuje za nevhodný. Žádá proto přiznání odkladného účinku nejen ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu, ale i k rozhodnutí žalovaného; k tomu odkázal na usnesení NSS ze dne 13. 7. 2007, č. j. 5 Afs 66/2007-127.

[3] Ke splnění podmínek podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), stěžovatel uvedl, že napadeným rozhodnutím vzniká újma pouze jemu. Bude muset vynaložit finanční prostředky na provedení geodetického zaměření, zpracování projektové dokumentace, získání příslušného povolení, výkopové a stavební práce a samotnou instalaci a zprovoznění kanalizační přípojky. Výši těchto nákladů není stěžovatel schopen přesně vyčíslit, avšak s ohledem na délku kanalizační přípojky (cca 85 metrů) půjde řádově o statisíce korun. Stěžovatel nemá v současné době na realizaci přípojky vyčleněny volné finanční prostředky. Přiznání odkladného účinku není podle stěžovatele ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatelem vlastněná stavba již v současnosti disponuje vlastní domovní čistírnou odpadních vod a povolením k vypouštění odpadních vod do vod podzemních. Je tedy zajištěn zcela zákonný způsob likvidace odpadních vod.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku pouze uvedl, že své rozhodnutí považuje za věcně správné a zákonné, a proto neshledává důvody pro přiznání odkladného účinku. Posouzení důvodnosti stěžovatelova návrhu ponechává na úvaze soudu.

[5] Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti NSS zjišťuje současné splnění zákonných předpokladů podle § 73 odst. 2 s. ř. s., tj. 1. výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2. chybějícího rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též povinnost doložit a osvědčit svá tvrzení uplatněná v návrhu (usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50, bod 5).

[8] Naopak dotčený veřejný zájem je povinen tvrdit a osvědčovat žalovaný. Újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, by měl žalovaný též zmínit, je-li mu z průběhu správního řízení známa. Žalovaný však není ve vztahu k těmto otázkám zatížen břemenem tvrzení a břemenem osvědčovacím, neboť soud je oprávněn doklady k osvědčení hrozícího dotčení

pokračování

veřejného zájmu, popř. i práv třetích osob, obstatat i z moci úřední. Neuvede-li žalovaný tyto okolnosti, popř. je neosvědčí, nevede to automaticky k vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku. Pasivita žalovaného však zvyšuje pravděpodobnost, že soud existenci těchto okolností, jež brání přiznání odkladného účinku žalobě, nebude schopen zjistit a návrhu vyhová (usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013-29, č. 2852/2013 Sb. NSS).

[9] NSS dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti splněny. Stěžovatel dostatečně osvědčil existenci újmy, která mu hrozí. Byť konkrétním způsobem nepodložil svůj závěr o tom, že náklady na vybudování kanalizační přípojky se budou pohybovat v řádu stovek tisíc korun, podle NSS tento odhad lze považovat za obhajitelný s ohledem na samotnou povahu uložené povinnosti. Délka přípojky cca 85 metrů, která nebyla v předcházejících řízeních předmětem sporu, podle NSS nutně implikuje, že splnění stěžovateli uložené povinnosti nepředstavuje zcela marginální investici.

[10] Rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 10. 7. 2023, stěžovatel je tedy povinen splnit uloženou povinnost do 10. 7. 2025. Nelze přitom vyloučit, že o kasační stížnosti bude rozhodnuto až později. Za takové situace kasační soud souhlasí se stěžovatelem, že pokud by byl nyní nucen zřídit kanalizační přípojku, případný rozsudek NSS, kterým by byl zrušen rozsudek krajského soudu, resp. i rozhodnutí žalovaného, by pro stěžovatele měl již omezený význam. Podle NSS tedy stěžovateli hrozí újma, která není vzhledem k jeho poměrům bagatelní. V případě, že bude napadené správní rozhodnutí naplněno, ale poté bude shledáno nezákonným a zrušeno, nebude v podstatných ohledech možné navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady (usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, bod 5).

[11] NSS nezjistil, že by přiznáním odkladného účinku hrozila újma jiným osobám. Rozhodnutí žalovaného ukládá povinnost pouze stěžovateli. Obec Rybnice jako vlastník veřejné kanalizace a také části pozemků, přes které má být kanalizační přípojka vedena, se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila. Ze spisu není patrný žádný důvod, pro který by se přiznání odkladného účinku mělo dotknout jejích práv.

[12] Přiznání odkladného účinku není podle NSS ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Rozhodnutí žalovaného se v obecné rovině opírá o veřejný zájem na ochraně vod a životního prostředí, snížení znečišťování z bodových zdrojů a zajištění čištění odpadních vod v souladu s nejlepšími dostupnými technologiemi. Z ničeho se ale nejeví, že by tento veřejný zájem byl natolik časově naléhavý, aby jeho naplnění nesneslo odkladu do doby, než NSS rozhodne o kasační stížnosti. Nehrozí tedy natolik akutní nebezpečí ani naléhavý rozpor s veřejným zájmem, aby vyžadoval okamžitou realizaci rozhodnutí žalovaného (usnesení NSS ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008-131, č. 1698/2008 Sb. NSS).

[13] Žalovaný ostatně ani žádnou časovou naléhavost ve vztahu ke splnění stěžovateli uložené povinnosti ve svém vyjádření netvrdil a k možnosti přiznání odkladného účinku se vyjádřil v zásadě neutrálně. O tom, že na připojení stěžovatelem vlastněné stavby k veřejné kanalizaci není naléhavý veřejný zájem z hlediska časového, ostatně svědčí i skutečnost, že žalovaný prodloužil lhůtu stanovenou obecním úřadem na dvojnásobek, tj. na dva roky.

S ohledem na tyto skutečnosti NSS dospěl k závěru, že je namístě upřednostnit zájem stěžovatele na dočasném pozastavení účinků napadeného správního rozhodnutí nad veřejným zájmem na jeho realizaci.

[14] Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky zamítavého rozsudku krajského soudu ze dne 29. 11. 2024, č. j. 77 A 43/2023-58, a rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 6. 2023, č. j. PK-ŽP/10409/23. Stěžovatel tedy není po dobu trvání odkladného účinku povinen připojit jím vlastněnou stavbu na veřejnou kanalizaci.

[1] NSS současně připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[15] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Poplatková povinnost v nynějším případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 23].

NSS proto stěžovateli uložil zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Podle § 7 odst. 1 věty druhé zákona o soudních poplatcích je tento soudní poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení. Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1020402525.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V případě včasného nezaplacení soudního poplatku dle povinnosti uložené výrokem II. bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad (§ 8 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích).

V Brně dne 6. března 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu